

Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat

Les persones amb discapacitat són una part important de la població, a la qual s'ha de tenir en compte en tots els àmbits de la societat.

Hi ha moltes i diverses discapacitats i això no vol dir que aquestes persones no siguin vàlides; moltes vegades són refusades simplement per la seva condició de discapacitat sense mirar més enllà i sense veure que molts d'ells, dins de la seva discapacitat, tenen grans capacitats per a dur a terme altres funcions, feines o esports.

A Catalunya hi ha un gran nombre d'entitats, fundacions, associacions i persones que treballen dia rere dia per tal que aquest col·lectiu es trobi amb les mateixes oportunitats, i pugui accedir als mateixos sectors que la resta de ciutadans.

La Fundació Astres treballa perquè les persones amb discapacitat tinguin una vida plena i d'acord amb els seus desitjos

Glòria Fàbrega, coordinadora tècnica de la Fundació Astres

Treballo a la Fundació Astres des de 2007, però la Fundació va néixer l'any 2000 arran de les inquietuds i perseverança de familiars de persones amb discapacitat, que volien que els seus fills i filles accedissin a recursos prelaborals i residencials adequats. Així, Astres va néixer a Girona de la unió de les necessitats de pares i mares de persones amb discapacitat i amb professionals de l'àmbit de l'atenció a les persones que creien en contribuir

en la millora de la qualitat de vida de les persones amb discapacitat.

Des d'aleshores, estem treballant per tal d'oferir els suports necessaris a totes les persones que atenem per tal que tinguin una vida plena i sobretot, d'acord al seus desitjos.

Des dels inicis la Fundació ha tingut com a primer motiu conductor la defensa dels drets de les persones amb discapacitat i creiem fermament que la nostra actuació només és vàlida si la centrem en la persona, model que té com a principis la dignitat i l'autonomia, així com el seu apoderament.

Actualment, des del meu parer, la societat continua tenint una assignatura pendent si es continuen requerint actes de reivindicació i accions que facin visible la vulneració dels drets de les persones amb discapacitat.

Drets bàsics com el dret a un habitatge digne, a una sexualitat sana i plena, a una feina, a prendre decisions sobre el futur que un vol, són drets que les persones amb discapacitat intel·lectual veuen vulnerats avui dia.

Quedem-nos i pensem amb els principis del model de vida independent que va enumerar Jenny Morris (1993):

- Tota vida humana té el mateix valor.
- Tothom, independentment de la seva discapacitat, és capaç de realitzar eleccions.
- Les persones amb diversitat funcional ho són per la resposta de la societat a la diferència física, intel·lectual i sensorial i, tenen dret a exercir el control de les seves vides.
- Les persones amb diversitat funcional tenen dret a la plena participació en la societat.

No us semblen uns principis lògics? Reivindiquem-los un any més, tot esperant que sigui l'últim.

El Centre Especial de Treball de Sabadell

A CIPO oferim serveis a les empreses des de 1968 amb l'objectiu d'integrar socialment i laboralment a persones amb discapacitat intel·lectual i/o malaltia mental. Tenim més de 200 clients que confien en nosaltres!

Servei de Medi Natural i Jardineria

Servei de Bugaderia i Neteja

Servei de Manipulats Industrials

www.cipo.cat

Carrer Himàlaia, 41-59 - CP 08207 - Sabadell - Barcelona - Tel. 937 233 599 (Dept. comercial: Raquel Alarcon)

“L'alumnat entra en contacte amb el futur món laboral que l'espera”

En el marc del programa Capacit'add, CET10 treballa a l'entorn de l'esport i l'educació en el lleure com a àrees d'especialització professional de les persones amb IL.

Ana Calvo,
coordinadora pedagògica del centre de formació CET10

- Què aporten l'esport i l'educació en el lleure com a àrees d'especialització a les persones amb discapacitat intel·lectual lleu o intel·ligència límit (IL)?

Tots dos àmbits treballen el desenvolupament integral de la persona i afavoreixen tot un seguit de vivències i aprenentatges. Ambdós ofereixen oportunitats reals per treballar la motivació, la superació, el respecte, la paciència, l'esforç, el treball en equip o l'empatia. La sort és que els nostres companys de viatge són l'esport, el lleure i les competències emocionals i socials, que plegats sumen punts per al seu futur professional.

- Quin és l'índex d'ocupació que registren els usuaris de Capacit'add?

Ronda el 70%, una dada molt positiva tenint en compte que la incorporació de l'auxiliari de monitoratge en

els equips de treball educatius és un fet molt novedós.

- En quins aspectes fan èmfasi durant la formació?

Preparem els alumnes per treballar amb infants i amb gent gran, o bé fer tasques de suport en entitats del sector. Així, prioritzem l'assoliment de les competències tècniques associades al futur lloc de treball i també d'aquelles emocionals i socials, sobretot les que l'ajudaran a dur una excel·lent tasca professional (autonomia, proactivitat, treball en equip, gestió positiva dels conflictes...)

- Quin tipus d'acompanyament rep l'alumnat?

Sobretot a segon, l'alumnat entra en contacte amb el futur món laboral que l'espera. Les activitats del mòdul d'acompanyament els aporta oportunitats de creixement

personal i professional, i els dota d'eines i estratègies per tal de millorar la seva ocupabilitat. Ho fem a través d'activitats en entorns reals

“Els nostres companys de viatge són l'esport, el lleure i les competències emocionals”

d'intervenció -escoles, ludoteques, clubs esportius-; visites a Barcelona Activa, on aprofundim en habilitats per a la recerca activa de feina, i dinàmiques de roleplay, o aprenentatge basat en la resolució de problemes. Per a ells és una simulació real del seu futur lloc de treball, tot i que arran de la pandèmia aquestes activitats s'hagin aturat.

- Com han hagut de fer front a aquesta nova normalitat?

Hem hagut d'instaurar la modalitat

d'ensenyament híbrid i hem aconseguit que l'alumnat vegi l'entorn virtual com quelcom familiar i el sàpiguen fer servir per seguir la formació a distància. També hem centrat esforços en inculcar-los una actitud de responsabilitat i consciència vers la situació.

El programa Capacit'add

El Centre de Formació CET10 fa 26 anys que treballa formant els joves en els àmbits professionals de l'esport i el lleure educatiu. En aquest marc, Capacit'add respon a la demanda de molts joves amb discapacitat intel·lectual que busquen capacitar-se com a auxiliars en aquest sector. Enguany, CET10 ha iniciat la tercera promoció del programa. Els grups són de 15 participants i el percentatge de finalització exitosa frega el 95%.

CET10
www.cet10.com

Defensar els drets de les persones amb discapacitat

El col·lectiu de persones que pateixen algun tipus de discapacitat coneixen, malauradament, les dificultats per accedir a l'exercici ple i incondicionat dels seus drets

No tan sols els drets específicament relacionats amb la seva situació física, psíquica o sensorial destinats a permetre el seu desenvolupament personal i desactivar situacions d'exclusió o vulnerabilitat sinó, de forma àmplia, les dificultats per accedir als drets que ens són comuns a tots i totes. Els drets que ens acompanyen o ens haurien d'acompanyar com a ciutadans i ciutadanes.

La protecció de la discapacitat i l'assessorament legal a les persones que la pateixen és una de les activitats que desenvolupa l'equip d'experts en matèria de Seguretat Social del Col·lectiu Ronda, una cooperativa jurídica fundada l'any 1972 que ha esdevingut un veritable referent de la pràctica jurídica a Catalunya i l'Estat espanyol. “Defensar el dret de tota persona a una vida autònoma, digna i lliure” es pot llegir com a primer punt de l'ideari d'aquesta cooperativa nascuda inicialment amb la vocació de defensar els drets, especialment en l'àmbit laboral, de la classe treballadora durant el règim franquista.

Transcorreguts gairebé 50 anys des de la seva creació, la cooperativa ha ampliat radicalment el seu camp d'acció a la pràctica totalitat d'àrees del dret, oferint cobertura a altres punts de l'esmentat ideari on també podem llegir que Col·lectiu Ronda es compromet a defensar el dret a la salut i a la protecció social i a unes pensions dignes i suficients.

A dia d'avui, els serveis de la cooperativa adreçats a les persones amb discapacitat continuen sent dels millors valorats. Tristament, també dels més necessaris ateses les dificultats de moltes de les persones en situació de discapacitat per veure reconeguda la seva situació i accedir, per exemple, a les prestacions econòmiques que els corresponen. Les mateixes que la legislació defineixen com a necessàries per garantir el dret a una existència digna al mateix temps que continua obligant moltes persones amb discapacitat a recórrer als tribunals per obtenir allò que l'Administració els nega.

Col·lectiu Ronda
ASSESSORIA JURÍDICA LABORAL ECONÒMICA SOCIAL

assessorament jurídic compromès

BARCELONA
Trafalgar, 50
www.cronda.coop

Troba'ns també a:

Cerdanyola del Vallès
Granollers
Mataró
Mollet del Vallès
Rubí
Tarragona
Madrid

Fundació llersis, caixes d'il·lusió

Des de fa 30 anys, dona feina a una cinquantena de persones amb discapacitats psíquiques o de col·lectius amb risc d'exclusió social

El taller de fusteria d'Illersis és un dels referents d'una fundació que sabut reinventar-se a partir de l'incendi que les instal·lacions van patir al 2018

Ha aconseguit consolidar una reconeguda marca de qualitat i de prestigi especialitzada en envasos, caixes de fusta i altres productes amb un model sostenible i integrador

El compromís amb les persones amb discapacitat intel·lectual i amb les seves famílies és la raó de ser de la Fundació Privada llersis, una entitat de caràcter social fundada com associació l'any 1975 fruit d'una iniciativa de 14 famílies lleidatanes. L'objectiu era donar suport a l'Escola Esperança de Lleida en la seva tasca d'integració social i educativa de persones amb discapacitats psíquiques o de col·lectius amb risc d'exclusió social. L'any 2013, l'associació es va constituir en fundació amb la finalitat de continuar i assegurar l'activitat de l'associació com a entitat prestadora de serveis assistencials, d'habitatge i d'activitat laboral per als seus usuaris i membres.

**Un equip d'I+D
bolcat en la seva
feina per crear
imatge i vendre
marca**

És en l'àmbit de l'activitat laboral on cal emmarcar l'acció del Centre Especial de Treball (CET) d'Illersis. Des d'aquest espai, es dona suport a la tasca professional d'aquestes persones, amb activitats que abasten la fusteria, la jardineria, els serveis de neteja, les obres de rehabilitació, el manteniment de mobiliari urbà, els serveis de màrqueting directe i promocional, reciclatges, etc. A més, el CET disposa d'una altra activitat destacada com és BO de Shalom, una botiga-celler especialitzada en vins i queviures de proximitat. Amb aquest conjunt d'activitats productives, que es desenvolupen des de fa més de trenta anys, el centre proporciona un treball remunerat i vetlla per què els seus integrants tinguin l'oportunitat d'exercir una

feina digna en unes instal·lacions perfectament equipades i amb una formació adequada i específica.

La finalitat del centre és, com en qualsevol altra empresa, oferir un producte i un servei de qualitat, però amb la diferència que compleix una important funció social, perquè l'activitat econòmica o les línies de negoci d'Illersis són el vehicle per a la integració social i laboral de persones amb discapacitat i o malaltia mental.

En el cas del taller de fusteria, va començar produint peces de fusta, però amb el temps la seva tasca ha anat esdevenint altament tecnificada i ara comprèn totes les fases de fabricació, des del disseny i la producció fins al condicionament i la manipulació. El resultat final són peces úniques i personalitzades de qualitat i sostenibles. I sobretot, amb valors afegits com la sensibilitat, l'experiència, la tècnica i l'esperit de superació de tots els seus treballadors, que són 40 operaris, 5 tècnics d'oficina i 11 encarregats monitors.

Un resultat que no és, ni molt menys, fruit de la casualitat. El treball que es realitza al taller de fusteria d'Illersis és un referent de qualitat i de servei. El taller està equipat per dur a terme projectes de totes les dimensions, inclosa l'ebenisteria personalitzada. El sistema mecanitzat d'última generació de què disposa permet realitzar treballs d'alta precisió i gran detall mitjançant tècniques i maquinària de grapat, folding, metxat, tintat, envernissat, serigrafat, termoimprès, impressió làser, impressió digital, CNC, marcatge i tall làser, cabina de tint i vernís, etc.

En aquest camí cal fer, però, un incís per puntualitzar que no tot ha estat, ni molt menys, bufar i fer ampolles: tot va semblar anar-se en orris quan, el 7 d'octubre del 2018, un incendi destruïa completament la nau de producció del Polígon del Segre. El foc s'enduia gairebé tot el material, la feina de molts mesos i quaranta llocs de treball.

Lluny d'abaixar els braços, des de la Fundació hi van posar la millor de

les cares ("El foc no ens esborrará els somriures", deia la campanya que van endegar) i van buscar alternatives en diferents seus provisionals, però sempre buscant una ubicació definitiva, una fita, aquesta, que serà realitat ben aviat, atès que l'Ajuntament de Lleida els ha cedit un terreny de 13.360 m2 al Polígon Camí dels Freres per a destinar-lo a la construcció d'un complex que inclourà, entre d'altres dependències, el Centre Especial de Treball i que substituirà el que l'entitat té ara a Pardinyes.

**Fabricació artesanal
i altament tecnificada
amb el valor afegit
de la responsabilitat
mediambiental**

El cas és que, efectivament, el foc no ha esborrat els somriures de la gent d'Illersis. I per comprovar-ho, només cal fer un cop d'ull a la trajectòria dels nostres protagonistes, els treballadors del taller de fusta: l'any 1975, l'entitat iniciava l'activitat de transformació i fabricació de caixes amb una modesta màquina de fusteria. Després de més de 30 anys d'experiència, avui dia ocupa una posició destacada en aquest camp, és líder del mercat de Catalunya i gaudeix d'una forta presència a l'Estat espanyol, exportant als Països Baixos, França i indirectament a Mèxic a través de Bodegas Torres.

El taller és especialista en la fabricació de caixes de fusta per a ampolles de vi i cava, però no es queda només en això, sinó que també fa tota mena de productes, com ara estoigs, envasos, cofres, expositors, cubetes, pissarres, la nova línia de joguines de fusta i packaging –personalitzat o no– per a qualsevol sector econòmic.

Pel que fa a les caixes de fusta, llersis s'ha especialitzat en aportar solucions de packaging adaptades a la indústria vitivinícola, mentre que en el cas de les caixes per a lots i cistelles de Nadal, coneguts com 'els lots dels somriures, en fabrica des del 2010 i serveixen per vestir els lots especials que prepara BO de Shalom sota paràmetres de proximitat, reciclatge i sostenibilitat. Enguany n'hi ha 68 varietats, per a tots els gustos i butxaques, als quals cal afegir altres propostes, com els lots benFet, els lots d'edició limitada, els guarniments de fusta per Nadal o les caixes personalitzades amb la imatge de l'empresa. Tot plegat emmarcat dins la línia de compra social i solidària que propugna llersis, un criteri basat en l'adquisició de productes o la contractació de serveis a entitats que promouen l'ocupació de persones amb dificultats d'inserció laboral, contribuint així a la inserció de persones amb discapacitat i donant compliment a la normativa vinculant, la Llei d'Integració Social del Minusvàlid (LLISMI).

A més, i com ja ha succeït en anys anteriors, llersis ha renovat les certificacions ISO 9001 i 14001, que distingeixen la creació de productes i serveis que siguin segurs, fiables i de bona qualitat, tot facilitant uns estàndards que ajuden les empreses a augmentar la productivitat i reduir al mínim els errors i els residus, tot destacant l'assoliment dels objectius de qualitat i medi ambient que s'estan treballant durant el 2020 i la seva relació directa amb els ODS (Objectius de Desenvolupament Sostenible) de l'Agenda 2030.

Actuacions per potenciar l'autonomia de les persones

COCEMFE a Barcelona va presentar en el 'Pacte per Barcelona' sis línies d'actuació per millorar l'autonomia personal de la ciutadania

La pandèmia de la Covid ha fet aflorar noves necessitats en la societat i està provocant un canvi de paradigma que ens fa modificar la forma de treballar d'empreses i institucions. El leit motiv de COCEMFE Barcelona i Catalunya és millorar l'autonomia personal de les persones en qualsevol etapa de la vida ja que segons dades de l'OMS, els humans només són plenament autònoms de mitjana durant el 60% de la seva vida.

Montserrat Pallarès,
Presidenta de
COCEMFE Barcelona

Propostes per al Pacte de Barcelona

COCEMFE Barcelona considera que el futur és de les ciutats i ha participat en el Pacte per Barce-

lona impulsat per l'Ajuntament de la ciutat, un espai que ha involucrat les principals forces vives de la metròpoli. En concret, ha presentat un conjunt de sis iniciatives dins la Taula de Model Urbà. Aquestes línies d'actuació

es basen en la col·laboració públic-privada que aglutini el món acadèmic, l'administració, el teixit empresarial i el moviment associatiu per donar resposta a necessitats complexes com l'autonomia personal.

Entre les iniciatives presentades, COCEMFE aposta per la formació d'un consell d'experts que desenvolupi quatre eixos basats en els drets, la ciutat, la tecnologia i el Big Data. Tanmateix, ha establert les bases per crear un Centre d'Innovació Tecnològica, l'Escola de vida per a la salut i l'autonomia personal, una xarxa que vetlli per la promoció i defensa de la salut en totes les etapes de la vida. D'igual forma, treballa per impulsar un espai que generi coneixement i faci treball de camp en l'àmbit de la mobilitat accessible i la sostenibilitat. Per últim, aposta per la longevitat com a motor de transformació social i en el paper d'institucions, associacions i empreses entorn als Objectius de Desenvolupament Sostenible.

Càtedra UOC-COCEMFE Barcelona per a l'Autonomia Personal i Salut Digital

Amb l'objectiu de generar i transferir coneixement sobre l'autonomia personal en els àmbits de la salut, el benestar social i la tecnologia al llarg del cicle vital, COCEMFE Barcelona i la Universitat Oberta de Catalunya han creat la Càtedra per a l'Autonomia Personal i Salut Digital, que serà presentada aquest 3 de desembre en el marc de l'acte que ha organitzat l'Ajuntament de Barcelona, a través de l'IMPD, coincidint amb el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat. Aquesta iniciativa vol promoure la investigació, la transferència de coneixement i capacitar els professionals i la ciutadania per aconseguir un major nivell d'autonomia personal.

Que no pari la festa!

La pandèmia no podrà amb nosaltres

Catalònia Fundació Creativa no vol deixar passar l'oportunitat de celebrar un any més el Dia Mundial de les Persones amb Discapacitat, avui dijous. Tal com afirmen els responsables, "a Catalunya no deixem de celebrar res, sinó que ens reinventem. La vida ha de seguir sent igual d'activa, creativa i divertida com era abans de la pandèmia i les persones de Catalunya, els protagonistes indiscutibles de la festa".

És per això que per a avui, la fundació ha creat un programa nodrit d'actuacions com una batucada, un monòleg, una recepta de cuina de pa de pessic o un parcial de bocca, un esport semblant a la petanca que les persones amb paràlisi cerebral i en cadira de rodes practica amb l'ajuda d'una canaleta. Els propis usuaris són els grans protagonistes de les actuacions, com també ho serà la mestra de cerimònies que donarà el tret de sortida de la jornada. Una jornada tanmateix que comptarà amb dos moments especialment significatius, la inauguració de la galeria d'art DiversArt, ubicada al vestíbul de l'edifici central de la fundació i on quatre artistes (dos pintors i dos escultors) exposen part de la seva obra, i la connexió entre un usuari de Catalunya amb una

persona amb discapacitat intel·lectual d'Argentina, que compartiran com estan vivint aquesta situació de pandèmia.

I tu, com ho portes?

Moltes de les persones amb diversitat funcional no acaben d'entendre que és això de la covid19 ni les conseqüències que està tenint arreu del món. Tot i intentar explicar-los-hi, els sobta veure els seus monitors equipats amb EPI, no poder-los abraçar o no poder-se relacionar amb companys d'altres unitats, no poder sortir al carrer o no rebre visites de les famílies, veure com algun company ha marxat a zones d'aïllament o a l'hospital i un llarg etcètera de coses quotidianes que han hagut de ser modificades per garantir la seguretat de tots. Tot i així, des de Catalunya subratllen "la gran capacitat d'adaptació que estan mostrant vers la nova normalitat i la lliçó que estan donant", la qual cosa, afirmen, "també és mèrit dels grans professionals que, tot i viure també moments molt complicats, han fet agradable al màxim la nova realitat pels usuaris".

A continuació, el Guillem, usuari de Catalunya, comparteix com està vivint aquesta nova normalitat.

- Què ens pots explicar de com ha anat aquest confinament?

En general ho vaig portar amb optimisme, sempre feia coses com ballar, cantar, veure la televisió. Però vaig viure amb impotència el fet de marxar de la meua llar i haver d'anar a una altra... Sort que van ser pocs dies! No m'agradava no poder sortir. En pocs dies es va habilitar la Llar Valldoreix per poder estar confinat i que no suposés un risc per la resta de companys.

- Què és el que t'ha ajudat a portar així optimista aquesta malaltia?

Em va agradar l'activitat en la qual havíem de dibuixar com ens

sentíem. Gravar vídeos també em distreia molt!

- Com va ser el dia que et van donar la notícia de què estaves curat?

Un dia em van dir: ja tenim els resultats, estàs curat! Ja podia sortir lliurement pel centre. Em vaig adonar de què hi havia companys que m'havien trobat a faltar com jo a ells. El que volia fer en sortir era conèixer a la gent que havia arribat, ja que van venir a passar el confinament un grup de Flor de Maig, i també molta gent nova a desinfectar i netejar.

- Què trobes a faltar?

El que estic trobant més a faltar

són els meus pares i una mica també la Play.

- Quina ha estat la part més dura?

Entrar en aïllament i deixar la meua llar i els meus companys. I en aquells moments el fet de no tenir a prop als amics i als pares. De totes formes, com en tot aquesta vida, he tret coses bones i coses dolentes de tot plegat.

Apoderar les persones amb diversitat funcional com a premissa clau

Entre els serveis que Catalònia Fundació Creaactiva posa a l'abast dels usuaris perquè tinguin un estil de vida cada cop més individualitzada, inclusiva i activa, hi ha les residències Joan Bofill, La Casona i Sant Medir. En elles, s'atén a 104 persones

Catalònia Fundació Creaactiva porta 45 anys al servei de les persones amb discapacitat intel·lectual. Del total dels seus usuaris (més d'un miler), el 60% són homes, el 10% té un grau de discapacitat superior al 95% i un altre 10%, inferior al 65%. En qualsevol dels casos, els 800 professionals que els atenen ho fan mitjançant un model d'atenció centrat en la persona i que no només vetlla pel seu benestar, sinó també perquè gaudeixin d'un estil de vida actiu, on cadascun d'ells tregui el màxim suc de les activitats diàries en les quals participa. Activitats que s'articulen a l'entorn de cinc àrees: la creativitat, la música, l'esport, l'estimulació multisensorial i la teràpia ocupacional.

Aquesta és la filosofia de les residències en les quals viuen diversos usuaris de Catalònia i que vam tenir l'oportunitat de conèixer de prop. Les dues primeres

són la residència Joan Bofill, creada el 1994 i que actualment atén 34 usuaris amb discapacitat intel·lectual profunda i trastorns de conducta, repartits en tres grups de convivència, i Sant Medir, la qual atén des de fa tres anys persones molt poc autònomes. Totes elles -44- vivien fins llavors en una residència a Sant Cugat del Vallès que no estava adaptada i ara, compten amb banys i dutxes adaptades, llits alts per poder fer les transferències i instal·lacions, en general, lliures de barreres arquitectòniques.

"Cal afavorir el fet de gaudir d'un estil de vida actiu, on cadascú pugui triar"

L'envelliment com a repte

La tercera residència que vam visitar va ser La Casona, datada de 1989 i que a dia d'avui atén 26 usuaris. La majoria viu al centre des dels seus inicis, la qual cosa significa que les seves edats s'ubiquen entre els 50 i 60 anys. Això dibuixa un altre repte a curt termini en l'atenció a les persones amb diversitat funcional, com és l'envelliment i que, en el cas de La Casona a nivell físic ha significat adaptar les instal·lacions i fer-les més amples per tal que puguin desplaçar-se bé en cadira de rodes, bé amb caminador, i que, a nivell d'activitats ha obligat a adaptar la planificació a aquesta nova franja d'edat. Un repte que un cop més cal afrontar amb la capacitat i la formació dels professionals que conformen Catalònia Fundació Creaactiva.

Rutines i dinamisme

La filosofia i dinàmica a les residències és la mateixa. Tal i com assenyalava la directora de totes tres, Cristina del Río, "la clau és mantenir certa rutina i dinamisme, apoderar-los en funció de les seves capacitats per tal que siguin el més autònoms possible i també afavorir que col·laborin en el nombre més gran possible de tasques perquè s'acabin fent responsables". Així, els usuaris creen

hàbits a l'entorn de la seva higiene i alimentació, però també de la neteja de les zones comuns com la cuina -on de tant en tant fan tallers de cuina- o el menjador -que han de recollir i escombrar després de dinar i de sopar-, i de la cura d'altres com l'hort.

El dinamisme també l'aporten altres activitats com el senderisme, que practiquen pels entorns de Catalònia, les sortides en el trenet -en paraules de del Río, "una de les seves preferides"-, amb el qual es desplacen per les instal·lacions de la fundació, o la pràctica esportiva, que els usuaris poden practicar bé al camp de futbol exterior, bé al pavelló on també juguen a bàsquet.

Tots ells també disposen d'una piscina coberta i climatitzada i una altra exterior, envoltada de gespa i amb taules de pícnic, de la qual poden fer ús entre els mesos de juny i setembre. Tot i que arran de la covid19 van haver de cancel·lar-se, els caps de setmana els usuaris de Catalònia també es desplacen amb el microbús de la fundació fins el municipi de Cerdanyola del Vallès a passejar, a fer el vermut, a visitar els museus o a gaudir d'una obra de teatre a l'Ateneu.

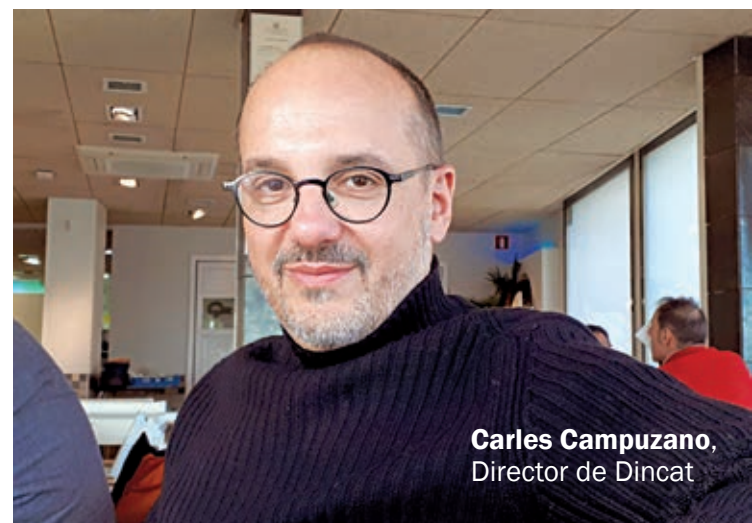
Dincat segueix lluitant per les persones amb discapacitat intel·lectual

No hi ha res més perillós que el desconeixement, la ignorància, i la que hi ha entorn de les persones amb discapacitat intel·lectual és pràcticament immensurable i absolutament injustificable.

Aquest any, arran de la pandèmia, aquest desconeixement s'ha fet més evident que mai. En els entorns polítics, socials, administratius i, fins i tot, sanitaris, es desconeix del tot quines són les necessitats especials de les persones amb discapacitat intel·lectual. Si partim d'aquest desconeixement... com podem construir un país inclusiu, compromès i responsable? Tot el contrari, s'ha demostrat que aquest desconeixement porta a situacions discriminatòries, al manteniment de prejudicis i estereotips i a polítiques insuficients. La invisibilització, el desemparellament viscut per les persones, els professionals i les famílies del nostre col·lectiu, que es van trobar soles a l'hora de fer front

la pandèmia, l'infrafinançament crònic dels serveis, la intolerable llista d'espera per a serveis essencials, la falta de recursos que s'arrossega des de fa anys, les dificultats per trobar feina o els copagaments, ens obliguen, si més no, a fer una reflexió conjunta i urgent com a país.

Cal, sens dubte, posar damunt de taula aquestes qüestions i deixar de mirar cap una altra banda. Cal garantir els drets de les persones amb discapacitat intel·lectual i lluitar en contra de la discriminació. És un deure que tenim com a país i ha arribat l'hora de fer-hi front, abans no sigui massa tard.

Carles Campuzano,
Director de Dincat

Raquel Arriaza,
Representant del Consell
de Participació de Persones
de Dincat

- #NoSomInvisibles és el crit de Dincat aquest any de cara al 3 de desembre, Dia Internacional de les persones amb discapacitat. Què significa per tu aquest lema?

Significa que seguim lluitant perquè se'ns vegi, se'ns conegui. La societat no està sent conscient del que patim el col·lectiu de les persones amb discapacitat intel·lectual. No són coneixedors dels nostres drets. Per això reivindicuem el fet de no ser invisibles, volem fer-nos escoltar i aconseguir que, d'una vegada, es compleixin els nostres drets i ens tractin com a persones que som.

- De quins drets vulnerats estem parlant?

La llista és interminable... Podríem parlar del fet que no es compleix la llei LGD (Llei General de la Discapacitat). Les empreses grans no compleixen amb el 2% de contractació per a persones amb discapacitat. Per tal que es compleixi la llei, les empreses ordinàries han de tenir coneixement dels serveis d'integració laboral per a persones amb discapacitat intel·lectual. Aquests serveis estan a l'ordre del dia del nostre col·lectiu i poden orientar les empreses.

També es vulnera el nostre dret a l'accessibilitat cognitiva, que ens permet entendre la informació a

No som invisibles!

través de la lectura fàcil, que és un format amb petites definicions i lletra gran. O podríem parlar del dret a l'habitatge. Les llargues llistes d'espera per poder accedir als serveis residencials són una vergonya, no permet a moltes persones amb discapacitat triar on volen viure, amb qui i com, tal com determina la Convenció de Drets per a les persones amb discapacitat. Podria seguir...

- Què poden fer els polítics i la societat en general per avançar en aquest sentit?

Que ens escoltin, que ens vegin i ens respectin, que no vulnerin encara més els nostres drets sinó que els millorin. Tenir un grau no ens fa ser menys útils ni menys persones, tothom tenim capacitats diferents y mereixem ser respectades. Tenir una discapacitat no ens defineix i per això mereixem una vida digna. És cert que hem aconseguit molt... el dret a vot, per exemple. Però encara falta molt per fer... Per això achem la veu i reivindicuem als polítics, als mitjans de comunicació, i a la societat que es comprometin, que ens incloguin.

En aquest sentit, nosaltres sempre reivindicuem estar presents en la presa de decisions de tot allò que ens afecta. Tenir presència als partits polítics, a les juntes directives. Això és clau per poder treballar plegats i buscar solucions que s'ajustin a nosaltres. Nosaltres tenim molt a dir... els polítics, encara que tinguin coneixement de la llei, no coneixen el nostre dia a dia, ni saben el que realment necessitem.

- La discriminació, per tant, encara està a l'ordre del dia...

Malauradament sí. Però, en moltes ocasions, de forma inconscient, la gent no sap el que és la discapacitat intel·lectual. La discapacitat no és una malaltia, és una condició. És com ser ros o moreno, alt o baix. Jo, per exemple, tinc una pluri-discapacitat que no és visible i les persones, en general, no ho noten. Però, quan ho dic, ja que no tinc per què amagar-ho, se sorprenden. Això afecta les relacions, també a l'hora de conèixer nois... Quan ho dic a

segons qui crec que els fa com por i hem deixen de parlar.

S'han de canviar els estereotips i estigues al voltant de la discapacitat perquè la gent no sap la multitud de discapacitats que hi ha. Això ha de canviar, la discapacitat va molt més enllà d'una síndrome de down o una paràlisi cerebral. Si volem inclusió real s'ha de deixar de fer màrqueting amb una discapacitat greu. No som gent especial, no hem de fer pena. Som persones.

- La pandèmia ha agreujat aquesta situació?

La pandèmia, com per tothom, ha complicat molt les coses. El proble-

ma és que nosaltres ja veníem d'una situació molt difícil. Però ara s'ha agreujat. Falta atenció, falta personal a les residències, falta material i recursos i uns bons protocols.

Que ens escoltin, que ens vegin i ens respectin, que no vulnerin encara més els nostres drets sinó que els millorin.

L'atenció que rebem als centres sanitaris no és adequada, i el llenguatge que utilitzen dificulta que els entenguem. Falta molt coneixement sobre el nostre col·lectiu en la sanitat i això s'ha de millorar. Per treure'n alguna cosa positiva, sí que és cert que gràcies a la pandèmia s'està veient tot el que queda per millorar i esperem que serveixi d'alguna cosa.

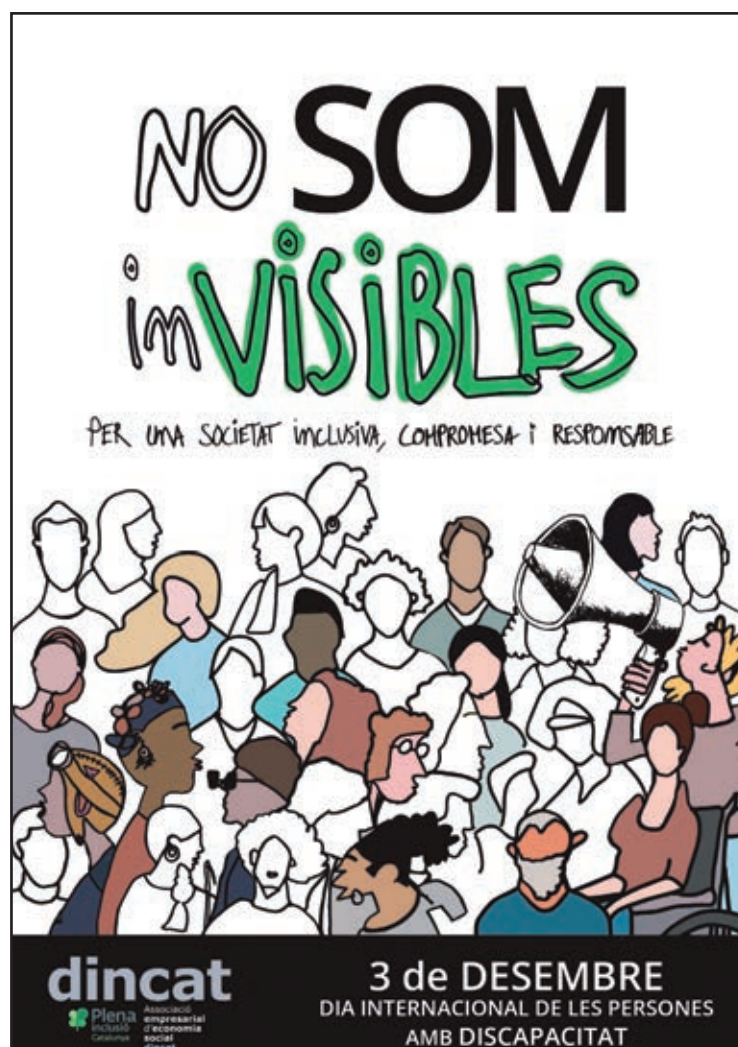
- Des del col·lectiu, parlem d'anar cap un model de Vida Independent de les persones amb discapacitat, sempre que sigui possible. Què significa això per tu?

Vida independent significa poder viure sol sense dependre dels pares, poder gestionar els meus diners i la meua economia. Tenir un treball digne per poder pagar una hipoteca si fa falta.

La feina està molt mal pagada. Si ja la societat està mal pagada, imagina't els contractes de les persones amb discapacitat intel·lectual. A moltes empreses només hi tenim cabuda amb contractes mínims, per complir amb la llei, sense tenir en compte les nostres capacitats i, evidentment, sense possibilitat de pujar de categoria. Tenim algunes ajudes però no podem dependre eternament d'aquestes, necessitem estabilitat laboral i econòmica per poder sobreviure. I amb 400 euros com pots fer-ho?

- Per on comencem? Què demanaries a les persones que no tenen discapacitat?

Empatia, sens dubte. La societat està perdent valors, ara hi ha menys empatia, i menys respecte. Ja no sols pel nostre col·lectiu sinó en general. Si volem un món millor, si volem una inclusió a la societat necessitem que es recuperin aquests valors.

Fundació Mutua de Propietarios, promovent l'accessibilitat a l'habitatge sense barreres

Només un 0,6% dels edificis d'habitatges compleixen els criteris d'accessibilitat universal per a persones amb mobilitat reduïda

Laura López Demarbre, vicepresidenta executiva de la Fundació Mutua de Propietarios

L'any 2018 va néixer la Fundació Mutua de Propietarios, una institució no lucrativa creada per l'asseguradora Mutua de Propie-

per millorar la qualitat de vida d'aquestes persones.

Les àrees principals en què la Fundació Mutua de Propietarios desenvolupa les seves activitats són l'eliminació de barreres arquitectòniques; la sensibilització dels actors socials i polítics decisors en matèria d'accessibilitat per mitjà de campanyes de sensibilització; l'acció i inclusió social mitjançant activitats que afavoreixin la qualitat de vida de les persones amb mobilitat reduïda, i la innovació dirigida a afavorir la integració de les noves tecnologies per millorar l'accessibilitat dels edificis d'habitatges i per tant, les condicions de vida d'aquestes persones.

Com a punt de partida per emprendre la seva tasca, la Fundació Mutua de Propietarios en col·laboració amb la Càte-

dra UNESCO d'Habitatge de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, va elaborar l'informe "L'accessibilitat en els habitatges d'Espanya". Un estudi que evidenciava importants mancances en els edificis que impedeixen arribar a una societat més igualitària i justa pel que fa a l'accés físic a l'habitatge. D'acord amb l'informe, només un 0,6% dels edificis d'habitatges compleixen els criteris d'accessibilitat universal per a persones amb mobilitat reduïda o discapacitat tot i que,

Integració de les noves tecnologies per millorar l'accessibilitat dels edificis

Ajudes i conscienciació

Un cop dibuixat el panorama de l'accessibilitat en els edificis d'habitatges, la Fundació Mutua de Propietarios va posar en marxa el programa "Sense Barreres", amb l'objectiu de posar a l'abast de les comunitats veïnals els recursos financers i tècnics per tal de millorar l'accessibilitat a les àrees comunes d'un edifici. Aquests ajuts estan dirigits a sufragar projectes com la instal·lació d'un ascensor, la supressió de desnivells, l'adequació o eixamplament de portes, o la construcció de passadissos i rampes, entre altres elements.

L'any 2019, la Fundació Mutua de Propietarios continuava la seva tasca de conscienciació social amb #SuperVeïns, la campanya que des d'una història real cridava l'atenció sobre la situació dels més d'1,8 milions d'espanyols amb mobilitat reduïda que necessiten ajuda de tercers per sortir de casa i, especialment, dels prop de 100.000 que mai ho fan.

La campanya és un experiment social realitzat en una comunitat de veïns residents a un immoble no accessible, on viu l'Andrea de setanta-un anys, amb Parkinson i en cadira de rodes, a qui quatre trams d'escales la converteixen en presonera de la seva llar.

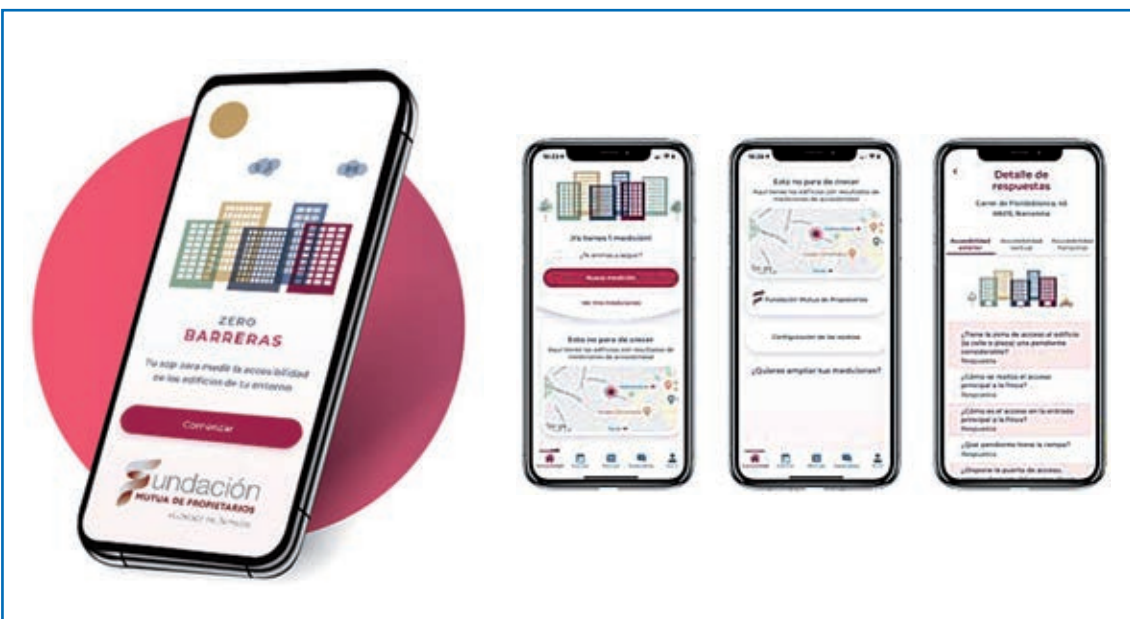
"La campanya, vol fer-nos reflexionar i prendre consciència de la seva situació. Ser un #Supervéi és ajudar en el seu dia a dia, a qui té problemes de mobilitat, però també és promoure la presa de decisions en la teva comunitat de propietaris per fer que l'edifici sigui accessible", explica **Laura López Demarbre**, vicepresidenta executiva de la Fundació Mútua de Propietarios.

L'any 2020, a causa de la situació provocada per la pandèmia, la campanya va prendre més rellevància que mai i va cercar entre la societat, aquelles iniciatives solidàries que van ajudar a fer la vida més fàcil a les persones amb mobilitat reduïda durant el confinament. Va ser el moment de ser **Més Superveïns Que Mai**.

Zero Barreras, la tecnologia al servei de l'accessibilitat

El confinament forçós ens va permetre experimentar com és el dia a dia de les persones que no surten mai de casa a Espanya, degut a la manca d'accessibilitat al seu immoble. Per conèixer el grau d'accessibilitat de l'edifici, la Fundació Mutua de Propietarios ha presentat recentment l'app Zero Barreras, la primera aplicació per a dispositius mòbils que permet de forma senzilla identificar quines són les barreres arquitectòniques a les que ha de fer front una persona amb mobilitat reduïda a l'accedir a la seva finca, i que permetrà construir el gran "Mapa de l'accessibilitat dels edificis d'habitatges a Espanya". Es pot descarregar l'aplicació en iOS i en Android: Zero Barreras.

tarios amb la missió de millorar la qualitat de vida de les persones amb mobilitat reduïda, millorant l'accessibilitat a l'habitatge i el seu entorn més immediat i la tecnologia. L'especialització en assegurances immobiliàries de l'asseguradora més antiga d'Espanya li havia permès obtenir un coneixement molt real de la situació dels edificis d'habitatges en termes d'accessibilitat, posant de manifest la necessitat d'actuar

Zero Barreras, l'aplicació mòbil que permet identificar les barreres arquitectòniques perquè una persona amb mobilitat reduïda pugui accedir a la seva finca

des de desembre de l'any 2017, les comunitats de propietaris han de complir amb els requisits d'accessibilitat universal recollits per la Llei General de Drets de les Persones amb Discapacitat, i de la seva inclusió social.

De fet, l'estudi destaca que un 63% no són accessibles del carrer fins a la porteria, el primer obstacle d'un extens nombre de barreres arquitectòniques que ha de sortejar una persona amb mobilitat reduïda.

AMPANS, cinquanta-cinc anys acompanyant les persones

AMPANS, que acompanya persones amb diversitat intel·lectual des de fa més de mig segle, ha desplegat una cartera de serveis continuats que ha anat configurant a mida de les necessitats de les persones de manera que pot oferir una resposta personalitzada a cada una de les persones que acompanya. Serveis assistencials, residencials, laborals i formatius que s'adapten a les necessitats i etapes vitals de les persones a qui dona suport, actualment més de dues mil. Des d'escola i serveis formatius, passant per projectes laborals d'una gran diversitat de sectors (supermercats, restauració, formatgeria i vinya, serveis a la indústria, consergeries, neteja, jardineria i garden), serveis de centre ocupacional i de dia, llars-residència per a infants i adolescents, serveis residencials i de llars per a persones adultes, suport a l'autonomia a la mateixa llar i suport a domicili.

Un dels trets que millor defineix la personalitat d'aquesta fundació és la capacitat de transformació que ha demostrat al llarg dels anys, i fruit de la seva aposta per un creixement assentat sobre la qualitat i l'excel·lència, ha teixit una xarxa de suports que van des dels donants de base, als clients dels seus projectes comercials, passant per les empreses que contracten serveis laborals, i aliats (institucions, entitats i empreses) amb els que compten per millorar la vida de les persones amb diversitat intel·lectual. Aquesta forma de treballar ha captat l'atenció de

Serveis assistencials, residencials, laborals i formatius que s'adapten a les necessitats i etapes vitals de les persones

persones que volen deixar el seu llegat a l'entitat per tal que els seus béns serveixin per continuar ajudant a aquells que ho necessiten. No és l'habitual, però de vegades, aquests donants han cedit el seu patrimoni en vida.

Llegats solidaris, llegats que transformen

Un dels exemples més emblemàtics de llegats solidaris és la finca Urpina, a Sant Salvador de Guardiola (Bages). Un matrimoni amb dos fills amb necessitats de suport la va donar perquè l'entitat garantís el futur dels seus fills i es cuidés de la família quan, per raons de salut o edat, ja no ho poguessin fer. La família donant segueix vivint a la casa pairal i ha pogut participar i ser testimoni de la transformació d'una finca que, amb els anys, hauria quedat abandonada. Avui la finca, de 120 hectàrees, compta amb una

llar-residència per a persones amb diversitat intel·lectual. Hi pastura un ramat de cabres que abasteix de llet la formatgeria que elabora els formatges Muntanyola. S'ha fet càrrec dels cereals i fruiters, i ha recuperat les vinyes centenàries que donen lloc als vins Urpina.

Aquest no ha estat l'únic llegat donat en vida. N'hi ha hagut d'altres com la finca de Comabella on AMPANS hi ha desplegat al llarg dels anys diversos serveis com l'escola Jeroni de Moragas, la residència Julio Payás. Un dels seus centres ocupacionals, diversos serveis laborals com el Garden, i els mateixos serveis transversals de l'entitat.

Urpina i Comabella tenen en comú que han estat donacions fetes en vida, però la majoria de llegats són voluntat que el donant deixa per escrit perquè es compleixi a la seva mort. "El que tenen en comú les persones

que ens han fet alguna donació, de ben segur, és que són bones persones, però també que han estat capaces de visualitzar el seu patrimoni en oportunitats de futur" en paraules del director, Toni Espinal.

Muntanyola, una formatgeria amb valor social

Hi ha molts aspectes que defineixen un formatge, suau o intens, de llet crua o pasteuritzada, artesanal o industrial... però el que realment defineix els formatges Muntanyola és la qualitat amb valor social. Una formatgeria ubicada a la finca Urpina que dona feina a persones amb diversitat intel·lectual.

Elaboren una quinzena de varietats de formatge, des del vell reserva de cabra, passant per l'ecològic de vaca rentat amb cervesa, o els blaus de cabra i de búfala. La singularitat d'aquest projecte rau a haver sabut mantenir una trajectòria (Muntanyola és la continuació de la feina iniciada pels fundadors de la marca), l'elaboració amb 4 varietats de llet: cabra, vaca, ovella i búfala, i una història de solidaritat excepcional que parteix de la donació de la finca. La qualitat i l'esforç de superació constants, els han fet mereixedors de guardons com Llàctium, Gourmet Quesos o l'Internacional World Cheese Awards.

Mapa d'ubicació dels serveis d'AMPANS

AMPANS

www.ampans.cat

L'App&Town Compagnon arriba per millorar la mobilitat

Mass Factory al servei de les persones amb discapacitat

La tecnologia no només no s'ha aturat amb la situació sociosanitària actual, sinó que segueix evolucionant a grans passos. Prova d'això són empreses com **Mass Factory** que segueixen endavant per tal de millorar la qualitat de vida dels ciutadans. Mass Factory és una empresa tecnològica nascuda a Barcelona, té com a objectiu crear productes innovadors que aportin valor a la societat i facilitin la inclusió social de persones vulnerables. Un dels seus serveis més coneguts és l'**App&Town Compagnon**.

Faustino Cuadrado,
CEO de Mass Factory.

- Com definiríeu a Mass Factory i quina és la vostra filosofia?
Som una Empresa de Base Tecnològica de la UAB, nascuda per a donar continuïtat a la tecnologia desenvolupada en un Treball de Fi de Grau d'Enginyeria Informàtica, liderat pel Dr. Jordi Roig, fundador de Mass Factory. Aquell treball tenia dos objectius: primer, seguint principis

És un Sistema Personalitzat de Transport Assistit que permet a persones amb mobilitat reduïda utilitzar el transport públic com a mitjà habitual. El Sistema inclou: planificació de ruta, guiatge i suport a l'usuari. Les seves principals característiques són: una interfície que s'adapta a les capacitats de l'usuari, una planificació de rutes

L'App&Town Compagnon inclou planificació de ruta, guiatge i suport a l'usuari

Daniel González, Faustino Cuadrado, Daniel del Arco, Marc Vallribera i Jordi Roig.

de Disseny Universal, desenvolupar una App accessible per ser utilitzada pel màxim nombre d'usuaris, i segon, millorar la mobilitat i la qualitat de vida dels ciutadans. Aquestes dues característiques fundacionals són la nostra filosofia: universalitat i benestar social.

- En què es basa el sistema App&Town Compagnon i com ajuda a les persones amb discapacitat?

personalitzada i un monitoratge i suport en temps real, i fins i tot, in situ en cas d'incidència. La precisió dels nostres algorismes de geoposicionament i guiatge, així com la seva flexibilitat per adaptar-se als diferents perfils el fan un sistema únic al mercat.

- En què més esteu treballant per a millorar la vida de les persones amb discapacitat?

Destaquem App&Town Museum, que converteix l'Smartphone en una audioguia amb una interfície adaptada a les capacitats sensorials dels usuaris i/o al seu idioma i App&Town Apparadors que permet a l'usuari a través d'una App i amb el suport de balises la identificació de botigues i ofertes.

- Darrerament heu signat a més un conveni amb l'ATM. En què consis-

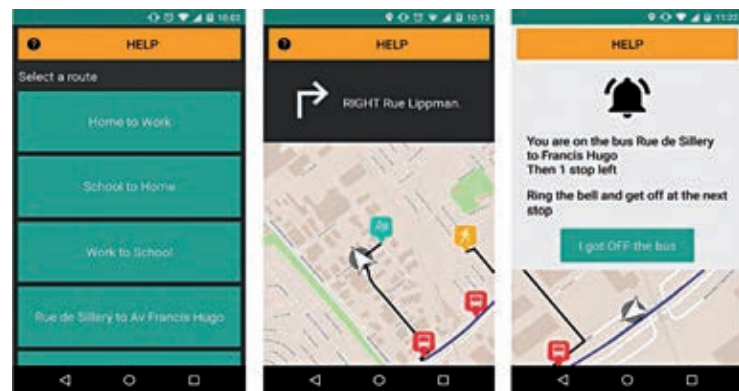
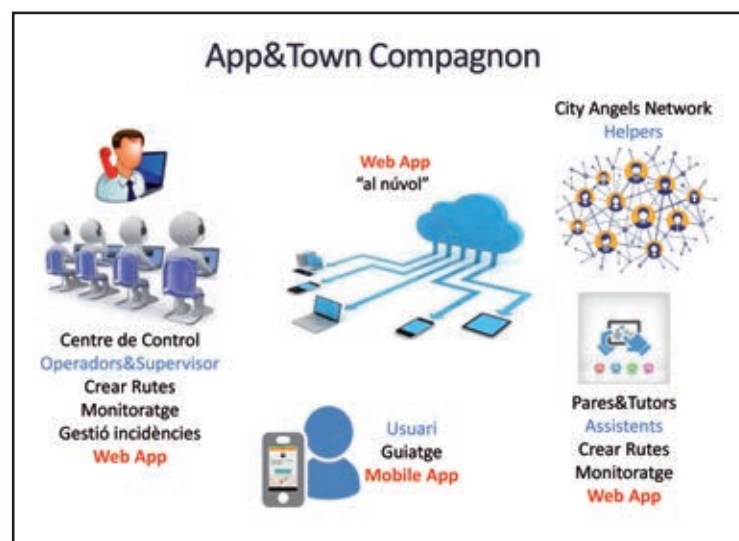
teix i com afavorirà als ciutadans aquest conveni?

La col·laboració amb l'ATM de Barcelona comença l'any 2018 amb les proves d'App&Town Compagnon a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i al Bages. Atès als resultats obtinguts l'ATM i Mass Factory hem arribat a un acord per estendre aquesta col·laboració a altres comarques. Així, moltes més per-

mular, a través d'un Smartphone i un braçat intel·ligent, l'activitat prescrita en persones amb símptomes de depressió, amb la finalitat d'accelerar la millora en l'estat d'ànim.

- En quin moment es troba la companyia i quins plans teniu pel futur?

Comptem amb un equip i uns

sones amb discapacitat cognitiva, sensorial i/o física milloren la seva mobilitat, la seva inclusió social i la seva qualitat de vida.

- Quins altres projectes de Mass Factory hi destacaries?

Un projecte molt rellevant, degut a la seva implantació a diferents països d'Europa, Amèrica, Àsia i Oceania, és **App&Town SafeTour**, sistema que gestiona i millora la mobilitat i la seguretat de flotes de vehicles i els seus ocupants. Més enllà dels nostres propis projectes, col·laborem amb organitzacions amb les quals compartim els mateixos valors, com Fundació iSocial, desenvolupant un sistema per adolescents i joves emigrats sols que contribueix a resoldre les seves necessitats d'acollida, de xarxa de suport, d'apoderament, d'emancipació i d'inclusió a la nostra societat. També cal remarcar el sistema desenvolupat amb els Grups de Salut Mental i Medicina Física i Rehabilitació de l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques per a monitoritzar i esti-

col·laboradors excel·lents. Hem aconseguit el reconeixement del sector tecnològic i social, sent guardonats per Creu Roja, Vodafone, Randstad, GrausTIC, ONCE, Plena Inclusió i l'European Network of Research and Innovation Centres and Hubs als Estats Units, entre d'altres. El nostre objectiu és impulsar la nostra presència a Europa i Amèrica del Nord, els nostres principals mercats. Per aconseguir-ho tenim el suport de Fundació ONCE, ACCIÓ, Railgrup i altres organitzacions europees i nord-americanes.

L'esport és un bé que ha d'estar a l'abast de tothom

L'Associació de disCapacitats de l'Alt Maresme (ADIAM), és una associació sense ànim de lucre que treballa per millorar la vida de les persones amb discapacitat i ajudar a

les seves famílies amb un principal fil conductor, l'esport.

A través de l'esport, les persones aprenen a treballar en equip, a

ADIAM: treballant dia a dia per l'esport adaptat

relacionar-se, a dur una vida sana i a aprendre el significat d'esforç personal i col·lectiu, així com a ser solidari amb els altres. Per tots aquests valors tan importants, a banda de l'entreteniment

ADIAM participa en diverses competicions esportives tant nivell català com estatal

i l'exercici necessari per a tots, l'esport ha d'estar a l'abast de tothom; per això, és tan important per ADIAM l'esport adaptat. A través de l'associació, nois i noies, grans i petits, amb alguna discapacitat o amb diversitat funcional, tenen accés i tot el suport necessari a diversos esports com el futbol 7, l'atletisme o la natació.

L'esport és molt més que un entreteniment o una professió, és un servei que ha d'estar a l'abast de tothom i

les persones amb discapacitats han de tenir les mateixes oportunitats i els mateixos suports per part de les entitats i la ciutadania que la resta de persones i des d'ADIAM, seguiran lluitant en aquest sentit per a la veritable inclusió social d'aquest col·lectiu.

ADIAM
ASSOCIACIÓ DE DISCAPACITATS
DE L'ALT MARESME
www.adiam-altmaresme.org